

گیاه کالانکوهه یک گیاه گرمسیری و گلدار از نواحی ماداگاسکار است که احتمالاً در این روزها به وفور در بازار و مغازه های گل فروشی خودنمایی می کند

آغاز فصل بهار، تجدید پیمان و دوستی انسان با طبیعت است. طراوت و شادابی بهار از آخرین روزهای اسفند، خودش را میهمان دل های ایرانیان می کند.

گیاه کالانکوهه یک گیاه گرمسیری و گلدار از نواحی ماداگاسکار است که احتمالاً در این روزها به وفور در بازار و مغازه های گل فروشی خودنمایی می کند. این گیاه همیشه سبز بوده و از خانواده ساکولنت است. خانواده ساکولنت دارای گیاهانی با ساقه یا برگ های گوشتی است که می توانند آب را در خودشان ذخیره کنند.

کالانکوهه تا ارتفاع ۳۰ سانتیمتر رشد و گسترش دارد. کالانکوهه گیاهی با برگ های تخم مرغی شکل و سبزرنگ و گوشتی است.

کالانکوهه به واسطه تنوع فراوان در رنگ گل هایش بسیار مورد توجه است. رنگ های قرمز، صورتی، نارنجی، زرد و سفید هر کدام زیبایی و جذابیت منحصر به فردی را به کالانکوهه می دهند.

گل های کالانکوهه حالت لوله ای شکل دارند و به صورت خوشه ای ظاهر می شوند. این گیاه به نور متوسط تا زیاد نیاز دارد. البته نور مستقیم خورشید برای این گیاه مضر بوده و باعث سوختن برگ های کالانکوهه است. پس اگر نگهداری این گیاه در بیرون خانه صورت می گیرد، بهتر است به این نکته توجه ویژه ای شود.

دریافت نور کم، از گل دادن گیاه جلوگیری می کند. پس برای داشتن گل های زیبا و رنگارنگ کالانکوهه، باید گیاه نور کافی دریافت کند.

کالانکوهه از آنجایی که یک ساکولنت است، پس در ساقه و برگ هایش آب ذخیره می کند و به آبیاری زیادی نیاز ندارد، مگر زمانی که خاک گلدان کاملاً خشک شود. در این صورت باید گلدان به طور کامل آبیاری شود و آب اضافی از انتهای آن خارج شود.

توجه به داشتن سوراخ های زهکش در انتهای گلدان و تعویض زیرگلدانی به حفظ و عمر بیشتر کالانکوهه کمک می کند. کالانکوهه بچه بساز خانواده ساکولنت هاست؛ پس در دمای اتاق به رشد و زندگی اش ادامه می دهد. اگرچه در مرحله گل دهی، که تقریباً این دوره از اواخر پاییز تا اوایل فصل تابستان ادامه دارد، دمای بالاتری احتیاج دارد. محدوده دمای مناسب برای کالانکوهه، تقریباً ۱۳ تا ۲۹ درجه سانتیگراد است. در فصل های زمستان و سرما و یخبندان بهتر است با ملایمت هرچه تمام گیاه را به داخل خانه هدایت کنید و حتی در کنار پنجره هایی که باد سرد از خودش عبور می دهد، هم قرار نگیرد.

کالانکوهه گیاه سختگیری در انتخاب بسترو خاک نیست. می توان از بستر مناسب برای ساکولنت یا خاک گلدان به همراه پرلیت استفاده کرد. همچنین می توان از یک لایه کمپوست جهت کمک به تغذیه گیاه استفاده کرد.

این گیاه نیاز چندانی به تغذیه کمکی ندارد. در صورت تمایل به کود دهی، بهتر است از انواع کود محلول در آب استفاده شده و در فصل بهار و تابستان در اختیار گیاه قرار گیرد.

در فصل های پاییز و زمستان گیاه در حال استراحت است و کود دهی نباید انجام شود. هرس کردن به زیبایی کالانکوهه کمک کرده و از افتادگی ساقه جلوگیری می کند. بهتر است گل و ساقه های مرده کالانکوهه حذف شده تا

دریافت نور کم، از گل دادن گیاه کالانکوهه جلوگیری می کند. پس برای داشتن گل های زیبا و رنگارنگ کالانکوهه، باید گیاه نور کافی دریافت کند

ساقه انتخاب شده باید هیچ گلی نداشته باشد تا همه انرژی آن صرف ریشه دهی شود. قلمه کالانکوهه باید دارای حداقل دوبرگ باشد و محل قطع آن باید بالای گره برگ و ساقه باشد.

خاک آماده شده برای قلمه باید زهکش خوبی داشته باشد، چرا که گیاه جوان به خاک خیس نیاز ندارد. بعد از آماده سازی بستر، ساقه ها به طور ایستاده در خاک قرار می گیرد.

رطوبت عامل مورد علاقه گیاه جوان و قلمه کالانکوهه است. پس می توان با یک پلاستیک روی گلدان را پوشاند تا رطوبت مورد نیاز قلمه فراهم شود. توجه به این نکته ضروری است که باید روی این پلاستیک چند سوراخ جهت عبور جریان هوا ایجاد شود. از زمان قرار دادن قلمه در خاک تا ریشه دهی، لازم نیست برنامه آبیاری خاصی برای آن در نظر گرفت. تنها زمانی که خاک خشک شد می توان با اسپری سطح خاک را نمناک و مرطوب کرد. پس از اطمینان از ریشه دهی کامل قلمه ها، می توان این گیاه جوان را مثل یک گیاه بالغ نگهداری کرد و شرایط محیطی مناسب برای آن فراهم شود. کالانکوهه زیبای ما، یک سری حساسیت هایی نسبت به شرایط محیطی اش دارد که در صورت تداخل یا کمبود و بیش بود یک عامل، ممکن است آسیب ببیند. کالانکوهه بسیار به دما و تغییرات آن حساس است. دمای پایین باعث نرم شدن برگ و حتی گل های آن می شود. البته این گیاه نباید از محدوده دمایی مجازش خارج شده و در دماهای خیلی بالا قرار گیرد، چرا که در این صورت هم دچار پژمردگی برگ می شود.

مشکل اتیلن، حساسیت بعدی این گیاه است. اتیلن همان چیزی است که در دود سیگار و اگزوز ماشین است. قرار گرفتن در معرض این گاز، باعث مردن گل های کالانکوهه شده یا از شکوفایی گل ها جلوگیری می کند. یکی از دلایل زرد شدن و ریزش برگ های این گیاه می تواند وجود گاز اتیلن بالا در محیط نگهداری آن باشد.

در زمان آبیاری باید دقت کرد تا آب مستقیم روی برگ ها نریزد، چرا که باکتری و قارچ ها از این محیط جهت رشد استقبال می کنند. زرد شدن رگبرگ های کالانکوهه و پیچ خوردگی برگ ها، به علت کمبود عنصر روی است. همچنین کمبود روی می تواند باعث ایجاد ساقه صاف با برگ های زیاد شود.

پوسیدگی ریشه حالتی است که ریشه در آب غوطه ور مانده و به ندرت از بین رفته و پوسیده می شود. از آنجایی که این اتفاق زمانی می افتد که آبیاری بیش از حد صورت گرفته و زهکش خاک و گلدان به درستی صورت نگرفته، پس توجه به میزان آبیاری کالانکوهه و زهکش آن مهم است.

پوسیدگی ریشه باعث زرد شدن و پژمردگی و حتی مرگ گیاه می شود. اگر گیاه گرفتار این مشکل باشد، می توان ریشه گیاه را چک کرد. باید به آرامی خاک های اطراف ریشه جدا شده و اگر حالت له شدگی یا تغییر رنگ نداشته باشد و بوی نامطبوعی ندهد، می توان آن را مجدداً در خاک جدید با زهکش بالا کشت کرد.

حضور بعضی از حشرات هم می تواند به زرد شدن برگ های کالانکوهه منجر شود. به این ترتیب شپشک آردآلود و شپشک نرم تن قهوه ای، از حشرات مکنده هستند که شیره گیاهی را می مکند و باعث ضعیف شدن گیاه می شود.

درباره گیاه کالانکوهه و شرایط نگهداری آن

بچه بساز خانواده ساکولنت

نسرین تقی خانی
مهندس کشاورزی و
مشاور نگهداری گیاهان آپارتمانی

و برای تکثیر کالانکوهه روش قلمه معمول تر است. بهترین فصل برای قلمه زدن کالانکوهه، فصل بهار و تابستان است. برای قلمه زدن کالانکوهه باید از ساقه های بالغ و سالم انتخاب کرد.

انرژی گیاه صرف رشد گل های بیشتر شود. هرس ساقه های مرده به نوعی کالانکوهه را به گل دهی بیشتر تشویق می کند. کالانکوهه را می توان به روش های کشت بذر و قلمه تکثیر کرد. البته کشت بذر روشی معمول نیست